

حمید عزیز آبادی

خلقِ عابدی پر ناز کر

دا اس زندہ و حقیقت سے کہ "دیر" قدرت نامیرہ خان اسے بے عظمت سے تائیت عتک۔ تہو یعنی ہوا خان پر دیر انسانی زندگی پر زور شوماری کن سنجی الی ع۔ دیر ان ضرورت (خواست) انسانی زندگی پر زور شوماری تون اور اورا تو تیبو ضرورت اف دیر عین ترے کشت تیری ذمہ داری آنت اسکے سہارا دیر خاطر آن پیشن (ہر وڑا خوف درخت خروسی تیان زندہ منگ نا پڑو و چلیس آن آجو) دیر پورگ (بے کنگ ع۔ یقینا اوگک دیر انانت وار فائدہ نا کاریم) دیر ہرنگ (ویل ع۔ اسے ٹی انتہ منگ)۔

کر گنڈ کر دیر آن بغیر پھر زندا سے تا تصور ہم منگ یک۔ ہندا سوب ع کہ آسمان پاش ع۔ براہوئی ٹی مثل اسے "ہراڑے دیر ع چا چا۔ بٹ تے دیر اٹ پاپک ہموڑے میر ع" دیر انا ذکر نہ بیرہ نا (سینا) شیف آن دیر نج آن ہڑے نا تول وبش نا ہیبت گپ اٹ خاخر (چلم)۔

منگ ع کہ تامل وساعت چا چا خلقی کر دیر ع شاعری ٹی ہم کہن چا جگہ تامل نظر بریک داکان بیوس اگر ن خورٹی اٹ ہرن تون نا ہیبت کیب یا چپ وراست نا علاقہ غا تا پن تیش ہم "دیر" چیفنگ (بھاز نا جوڑ منگ یا سکر اٹ علاقہ:- سر آب آب گم کر گاپ) سال وفا کر..... دیر شانا تے تا (یعنی گل کناؤ (کند آب) ہاسن دیر مار بالغ منے) عین ہین۔

خلق شاعری۔ دیر دیر کیوہ کے دیر ایستے لکھ پیر کیوہ کے دیر ایستے ☆☆ شال نا کاریز آک دہیرہ جو آمار دڑی آ آست آکولہر کیرہ خواہر ☆☆ دیر ناوارے مست انگا لوک آمار کسر آرا یورہ عید نا لوک آمار ☆☆ دیر وکنا دیر عوٹ نا دیر عسلوک آواہ نا لے آ دعا و شاہ نا ☆☆ زلف آک ناماری خنک ناماری ای لے کہ چاری خن دیر شوک داڑے بغیرہ ہیبت اس کپسہ آست ع ہشہ خن دیر شوک ☆☆ اللہ پڑ کرے امیری ع لاڈا نا چاپ نا پیری ع

اللہ پڑ کرے کڈو و لاڈ کنا سیدہ و چندو و ☆☆ شال نا کاریز آک دہیرہ جو آمار دڑی آ آست آکولہر کیرہ خواہر ☆☆ دیر ناوارے مست انگا لوک آمار کسر آرا یورہ عید نا لوک آمار ☆☆ دیر وکنا دیر عوٹ نا دیر عسلوک آواہ نا لے آ دعا و شاہ نا ☆☆ زلف آک ناماری خنک ناماری ای لے کہ چاری خن دیر شوک داڑے بغیرہ ہیبت اس کپسہ آست ع ہشہ خن دیر شوک ☆☆ اللہ پڑ کرے امیری ع لاڈا نا چاپ نا پیری ع

مرک آچشمہ کاریز کانی چکل کب یا جل تا دیک حالات آب وہوا خاص وڑا اوخلہ زمین نا دیر انا تب و نفسیات آتینا اثر ع شونجی زندہ دلی عشق و رومانس و جنسی چاہوک آتا پانگ ع کہ ہراسہ قوم خن انکا علاقہ غا تیش ریگہرہ او قوم بہادر و گانغیبہ۔ دا روت اگر ن تینا خلقی غیرت منڈ چست و پلاک و آجونی شیزر آتا خورٹی اٹ چاچ و بلین تون تہ آدیر انا اثر اسف ظاہر تالان نظر داحقیقت تا تئید ع کامریہ غوجوا حیات "تلار" نا شمارہ نمبر 25 ستمبر تا یکم اکتوبر 2010ء اٹی چاپ مرک آ مضمون (براہوئی شاعری ٹی مزاحمتی نوشت چاچ اس) اٹی پانگ کہ "بلوچ قوم فطرتا ترند تب ع خاص کر بلوچ آ او داہل ع نمونہ (مثال) آتے مومن آتخسا سوج داودی مریک کرا و ہرا سوب آو کہ زندا تامل ہریش ٹی دیر انا ذکر دیر انا ہیبت یا دیر انا تب تا شیر نا مثال آک نسنے گام گام آو دیرہ.....؟ دا سوج آتا دندی ع ماہر نفسیات آک گچن ع وڑ وڈل اسے ٹی تنگ کیرہ ولے ہرا بد اسکان کنا محدود آ سوج نا چا گزرد (داڑہ) ع کن ہرا خط زین نازی آ تو لبش کنگ اُن او خط زین نا جغرافیائی مش انا آب و ہوا یا لبش تیان ودی

بھاز ریسہ غاچ آکونا چوڈک آمار چ آکونا برناز نا ہیبت اس کرک دیرے سلوک آکڈانا خنک نامثال اٹ گڈانا سائیں تروک نا پڈانا برناز نا ہیبت اس کرک بھاز ریسہ غاچ آکونا چوڈک آمار چ آکونا برناز نا ہیبت اس کرک دیرے سلوک آکڈانا خنک نامثال اٹ گڈانا سائیں تروک نا پڈانا برناز نا ہیبت اس کرک بھاز ریسہ غاچ آکونا چوڈک آمار چ آکونا برناز نا ہیبت اس کرک دیرے سلوک آکڈانا خنک نامثال اٹ گڈانا سائیں تروک نا پڈانا برناز نا ہیبت اس کرک

عاشق عینا معشوق نا پان آ شونجی آبتان نازک آ بدن نظر بریک۔ عاشق اونا بدن آ دوخلیب اودے اونا بدن پیرہ غان بارخلگن محسوس مریک یقینا معشوق نا بدن آ دوخلگ تون انسان نا جنسی و نفسیاتی کیفیت غیر مریک۔ خلقی شاعری ٹی ساف ظاہر پانگانے کہ ہرا وخت آ محبوب نا سفت ثناء مریک اونا خن و دروٹم نا سفت مریک اونا باہ نادر تے کنگ آست خواگک دا کل ع صورتحال آن پد عاشق معشوق نا لاک نا دوتی ع کسر دے اوڑ تون ساگک کنگ نا اظہار ع یک۔ تون تقیہ ایٹک اونا زبانا دروٹم ع اسکان عشقیہ داستان بھاز کم نظر امب انارنگ پانگ ہندا سفت و ثناء ہرا وخت آتینا مستی ٹی بریک تو عاشق تینا معشوق نا دیر تے کنگ نا خواہش نظر بریک بشر ع کہ براہوئی خلقی ع ظاہر یک۔ وخت اس کہ داسفت شاعری آ آست جی ٹی نہ بیرہ پٹ و ثناء نا حالت اٹی عاشق و معشوق نا جنسی و نفسیاتی خواہش تا کیفیت بدل مریک تو قومی سیاسی ثقافتی داکان بیوس نفسیاتی عاشق و معشوق نا تین پین ہر مزگوازی چاچ سائیں وڑا اٹ ہم ملنگ کہ او ہرا چ و چوڈک نا سلسلہ اس شروع سوب آکو کر نا خلقی شاعری ٹی "دیر" انا ذکر بھلوچ اسے ٹی ملک۔

غیربکہ بیمار مریک تو...؟

اگر کس حال انا پرسی مروک مت تو او دے بیمار منگ نا گرج اف۔ مرے ہم بیمار تو ہیبت کوچہ مریک کہ داخل بیمار اٹ کس ازفنگ کن بھک۔ داڑے کس تینا موت تیبٹ کہیک تو بندخ آک کم ہیبت کیرہ اگر اسے حادثا اس مرے تو ہراست اسرگپ اس خلیک چے دا سوچک کہ اسے ای دروغ تو گک اٹی اٹ۔ کس سوج کے ایان تے تو تینا مومن ع ضرور اسر راز اس ارے۔ نن داخل معصوم کسر نا پک تے۔ ایلو سنگت بریک چا وچلم دے کے و بسکوٹ دے ایستے۔ واکس ع سبز چا کوئی مسکہ..... ٹرپ..... آراغا سرمس۔ بگفک کہ استو تب نا خراب منے آست اٹی پارینٹ کہ کنا تب جوان ع ولے نے سبز چا ع اخل ع۔ خیر لپ اٹی ہندن چپ کرے تینے ڈنگہ ٹھک کوڈن آک کوڑوے۔ سبز چاے آن پد جوان جوان لبش مسکہ پاریکہ۔ اللہ جوڑ کے تے۔ پگ ازفنگ کے نا ولدا بریوہ۔ داخل تینا بیماری آخوچ کوٹ کہ چا وچلم بسکوٹ آس۔ بیماری ٹی شاعر سنگت نا بارواٹ سوچاٹ اوپہ کہ عاشق انا مریش ع ولے ای بیماری ٹی پڑچ وپتک مسٹ مہمان تا چا وچلم کے عین بیمار کرے۔ ہندا خلیس آن ولدا بیمار متوہ اگر چہ تب کنا خراب مسکہ تو کے معلوم توتوہ مشورہ ایتر۔ سوئے ڈاکٹر نا۔ انتے کہ اگر جوان ع ڈاکٹر اس مرے تو ہندا سرچندر کہ بچاٹ اگر متو عرا لبش

میلی کر ہندن لگا کہ خدا حافظ ولے تیق اٹی عزا اس خرتسو۔ دا بیماری نا حالت اٹ عجب ع تیق ڈاکٹر آ کر کناری آجنگ کنگ ع۔ اُس۔ مومن آ اس مریش اس ڈاکٹر کے آیت الکرسی یا لبین شریف ع خواہنگ ع۔ ہر کنڈ آخو بیوس ای سگریٹ نا کش خلیک اٹی کٹ۔ ڈاکٹر نا بائی قہر ما میسر جننت حور اک اس وڑا نا چچ بیاسر نا گمان خنک ملنگار۔ کنا بائی قہر ما میسر ڈاکٹر مزہ اٹ سگریٹ ناش ع خلیک ع عورتا تادک اف نرس آتا وڈی سلیکس ڈاکٹر نا حکم نا انتظار اٹی نرس خوشبو وڈا اٹی تا س۔ غلے دانفے! بیماری تو بویا! آرائی یکہ کٹ داسر داخل بیمار اسے جاگہ غاموک کسر آست پائے تہ۔ رہی آکنا اس مریش اسے نا ازفنگ کن منٹ اس نرس اٹی پارینٹ

ملوکا۔ صاحب! نی تو جوان اُس بھ

